

ת"פ 48846/03/14 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד זיאד דרארגה, דרארגה זיאד נקיון ואספקת כח אדם בע"מ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 48846-03-14 רשות המיסים, היחידה המשפטית
אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' דרארגה ואח'

בפני
המאשימה רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור
מרכז ותיקים מיוחדים
כבוד השופטת אליאנא דניאלי

נגד
הנאשמים 1. זיאד דרארגה
2. דרארגה זיאד נקיון ואספקת כח אדם
בע"מ

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת הראיות בביצוע 19 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38, בניגוד לסעיף 117 (ב)(5) בצירוף סעיף 117 (ב)(3) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק"), וכן בהכנת פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס, בניגוד לסעיף 117 (ב)(6) בחוק.

נאשם 1 היה הבעלים הרשום ומנהלה הפעיל של נאשמת 2 בתקופה הרלוונטית. בהכרעת הדין נקבע כי הנאשמים קיבלו 19 חשבוניות פיקטיביות אשר הוצאו על שמות עוסקים שונים, מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות אשר לגביהן הוצאו חשבוניות אלו. בהתאם לכך הורשעו הנאשמים בעסקאות בהיקף של 3,166,671 ₪, כאשר סכום המס הנדרש בגינו הוא 436,780 ₪ עבור שנות המס 2008-2011.

יצוין כי כתב האישום ייחס לנאשמים ניכוי 47 חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של מעל 7 מיליון ₪, ואולם לאחר שמיעת הראיות זוכו הנאשמים מחלק גדול של המעשים בהם הואשמו, והורשעו כאמור בגין 19 מהחשבוניות בלבד.

טעוני הצדדים

בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על כך שמתחם העונש ההולם את מכלול מעשיו של נאשם 1, הוא 6-18 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ב"כ המאשימה טען כי עבירות המס נועדו להגן על יציבות המשק והקופה הציבורית, וכן על עקרונות של שוויון בנשיאת נטל המס ואמון הציבור בשלטון החוק ובמערכת גביית המס. לפיכך, במעשיו פגע הנאשם בקופה הציבורית, במשק ובכלכלה. נטען כי הנאשם נטל חלק פעיל בביצוע המעשים לאורך כשנתיים, תוך שימוש ב-7 חברות או עוסקים שונים אשר נתנו את החשבוניות. אין המדובר במעידה חד פעמית אלא בשיטת ניהול העסק באופן מתוכנן ומתוחכם, וכפי שנקבע בהכרעת הדין - בנסיון להכשיר את פיקטיביות החברות השונות.

ב"כ המאשימה עמד על הצורך להרתיע את היחיד והרבים, ועל כך ששימוש בחשבוניות פיקטיביות משבש את מערך הדיווח התקין. עוד נטען, כי מאחר שבתי המשפט הכירו בעבירות המס כמכת מדינה, הרי שעל הענישה לכלול מאסר בפועל לצד קנסות ניכרים. כן נטען כי יש ליתן בכורה לאינטרס הציבורי ולהעביר לנאשמים את המסר כי עבירות אלו אינן משתלמות גם מהפן הכלכלי. לפיכך סבורה המאשימה כי יש להטיל על הנאשם קנס בשיעור של 5-10% מהמחדל, ולהשית קנס גם על הנאשמת אשר עודנה חברה פעילה.

נטען כי נוכח המניפולטיביות בה פעל הנאשם, יש למקמו ברף העליון של מתחם העונש המוצע. ב"כ המאשימה עמד על כך שהטענות לעונש נדחו מספר פעמים לבקשת הנאשמים מאז מתן הכרעת הדין ביום 30.12.15, וזאת כאשר הנאשם טוען שוב ושוב כי בכוונתו לפעול להסרת המחדלים. אלא שבסופו של דבר, גם בחלוף מספר שנים מאז ביצוע המעשים, לא הסירו הנאשמים את מחדליהם. אשר להעדר ההסכמה של רשות המיסים לקבל את התשלום אותו הציעו הנאשמים לאחר מתן הכרעת הדין, נטען כי על רשות המס לשמור על הקופה הציבורית ולא להיכנע לתכתיבי הנאשמים אשר ביקשו לשלם סכומים מסוימים בלבד מתוך הסכום אותו עליהם לשלם.

ב"כ הנאשמים עמד על כך שהנחת המוצא היא כי העבודה בגינה קיבלו הנאשמים את סכומי הכסף המצוינים בחשבוניות שנוכו, נעשתה בפועל, הגם שנקבע בהכרעת הדין כי לא ניתן היה לנכות את אותן חשבוניות. כן נטען, בניגוד לעולה מהכרעת הדין, כי הנאשם הלך שולל בעקבות איבריהם ג'בארין, אשר הוא עברין מס מתוחכם, והוא, כך נטען, שהכשיל את הנאשמים.

ב"כ הנאשמים עמד על כך שהנאשם הינו חבר מועצה וכן למשפחה נורמטיבית המטפל במסירות באמו החולה. נטען כי הנאשם מפרנס את שבעת ילדיו ואת אשתו, והוגש תלוש משכורת ממנו עולה כי הנאשם משתכר סך של 5,000 ש"ח בחודש נטו. כן הוגש מסמך המלמד על כך שהנאשם מכהן כחבר בעיריית כפר קאסם מחודש נובמבר 2014 ומשמש בין היתר כחבר וועדת הביקורת.

בסופו של יום עתר ב"כ הנאשמים להשית על הנאשם עונש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, ולאפשר לנאשם להסיר את המחדל.

אשר לקנס נטען כי נוכח כוונת הנאשם להסיר את מחדלו יש מקום להשית עליו קנס סמלי בלבד. בענין זה נטען כי הנאשם ובא כוחו ניסו להביא לתשלום קרן המס לאחר מתן הכרעת הדין, ואולם לא עשו כן נוכח עמדת רשות המסים כי על הנאשמים לשלם כפל מס. במסגרת הטענות בסוגיה זו הוגשו התכתבויות בין ב"כ הנאשמים למנהל מע"מ פתח תקווה. יצוין כי ממכתב התשובה של מע"מ עלה כי לעמדת מע"מ יש מקום להבחין בין ההליך האזרחי להליך הפלילי, וכי לשיטת מע"מ, אם חפץ הנאשם לשלם את יתרת קרן המס, הרי שהוא יכול לעשות כן.

כן הוגש מסמך לפיו בתאריך 14.3.16, יומיים קודם לטענות לעונש, שילמה הנאשמת למע"מ סכום של 10,000 ₪.

בדברו האחרון לעונש טען הנאשם כי המעשים נעשו בתום לב וביקש לפתוח בדרך חדשה, תוך שציין כי אם ידון למאסר לא יהיה מי שיפרנס את ילדיו וידאג לאמו החולה.

עוד יצוין כי **כעד אופי העיד מר עיסא עאבד, סגן ראש עיריית כפר קאסם**, אשר העיד כי הוא מכיר את הנאשם ומשפחתו מילדות וכי הנאשם תומך ועוזר לבדואים תושבי העיר ופועל לרווחת התושבים גם כחבר המועצה. כן העיד לעונש **מר סוואפת טהה, מנהל בית ספר בכפר קאסם**, אשר טען כי הנאשם ומשפחתו תורמים רבות למען בית הספר, למען הכפר וליישוב סכסוכים בכפר.

דין והכרעה

כמצוין בראשית הדברים, הורשעו הנאשמים לאחר בחינת הראיות בניכוי 19 חשבוניות פיקטיביות, ונקבע כי החברות אשר הנפיקו לכאורה את החשבוניות לא ביצעו בפועל את העבודה הנטענת. ככלל נמצא כי בעלי אותן חברות היו אנשי קש, או שהבעלים לא ידעו על הנפקת החשבוניות הנדונות מהחברות הרשומות על שמם.

בהתייחס לשתי החברות הראשונות המצוינות בכתב האישום, אשר גם את חשבוניותיהן ניכו הנאשמים, קבעתי כי קם ספק באשר להיותן פיקטיביות, שכן התעורר ספק שמא הנאשם טעה לסבור שג'בארין מורשה לפעול בשם אותן חברות, נוכח הנסיבות אשר פורטו בהכרעת הדין. להלן אתייחס אך לחשבוניות בגין הורשעו הנאשמים.

טענת ב"כ הנאשמים כי הנאשם הוא איש תמים אשר נפל קורבן לאיברהים ג'בארין שהולך אותו שולל אינה עולה בקנה אחד עם התרשמותי מהנאשם, כפי שנקבע בהכרעת הדין. יוזכר כי למן ההתחלה התמקדה המחלוקת בין הצדדים בשאלת ידיעת הנאשם אם מדובר בעסקאות אמת, שמא בעסקאות פיקטיביות, ואם התכוון הנאשם במעשיו להתחמק מתשלום מס. בקליפת אגוז יוזכר כי בהתאם להכרעת הדין נקבע שבעלי החברות הרלוונטיות לא באו כלל בדברים עם הנאשם, טענת הנאשם כי נערך חוזה בינו לבין ג'בארין לא נתמכה בהצגת חוזה כלשהו, הנאשם אישר כי לא שאל את ג'בארין מיהם בעלי החברות, והוא פעל בניגוד לעצת רואה החשבון של הנאשמת בכך שלא זיהה את בעלי החברות ולא ערך עימם חוזי התקשרות. עוד יוזכר כי החברות השונות עימן לכאורה התקשר הנאשם הוחלפו האחת באחרת, כך שבסך הכל הוחלפו 7 חברות או עוסקים על פני תקופה בת כשנה וחצי, כאשר כל אחת מהחברות סיפקה בין חשבונית בודדת ל-4 חשבוניות בלבד בטרם הוחלפה, ללא הסבר מניח את הדעת. הנאשם קיבל את התמורה, בסך מליוני שקלים, במזומן.

כן נקבע כי בשלושה מועדים שונים ביקש הנאשם מג'בארין "לנפח" את החשבוניות כך שהן יכללו יותר עובדים מאלו שסיפק ג'בארין בפועל לנאשם.

במעשיו פעל הנאשם הן בניגוד לעצת רואה החשבון שלו והן בניגוד לניסיון החיים, המלמד כי מי שמתקשר עם חברות מרובות ועושה עמן עסקאות במיליוני שקלים, יזהה את בעליהן ויקפיד על קבלת מלוא המסמכים הרלבנטיים.

בניגוד לגרסת הנאשם לא הוצגו כלל הסכמים עם החברות הנדונות, ולא הוצגו ראיות באשר לדרך ההתחשבות עם קבלני המשנה הנטענים. החשבוניות נעדרו את הפירוט הנדרש בחוק, והתברר כי הנאשם הוא שכתב את עיקרי הדברים שנרשמו על גבי החשבוניות אותן קיבל לכאורה מהחברות, ואותן ניכה.

נוכח כל האמור נקבע כי צל כבד מוטל על השאלה האם אכן בוצעו העבודות תמורתן הוצאו החשבוניות. יחד עם זאת, וכפי שצוין בהכרעת הדין, הרי שנוכח עמדת המאשימה כי הנאשמים ביצעו את העבודות הנטענות, אף אם לא באמצעות מנפיקי החשבוניות, הרי שזוהיתה נקודת המוצא בניתוח הראיות.

בענין זה יובהר כי הצדדים הסכימו בטעוניהם לעונש כי בהתאם להלכה, אף אם בוצעה העבודה בפועל, הרי שמאחר שזו לא בוצעה על ידי החברות מוציאות החשבוניות, עסקינן בחשבוניות פיקטיביות. שכן חשבונית אשר הוצאה על ידי מי שלא היה שותף אמיתי לעסקה הינה פיקטיבית ואסורה בניכוי, ובהתאם להלכה הפסוקה, אין מקום לאבחנה בין חשבוניות אשר מאחוריהן לא עומדת כל עסקה לבין חשבוניות המתייחסות לעסקאות שנעשו בין צדדים שאינם העוסק ומנפיק החשבונית (ר' ע"א 4069/03 בענין מ.א.ל.ר.ז שיווק מתכות בע"מ ורע"פ 5718/05 בענין דני אוליבר).

בעניינם של הנאשמים שבפניי יש לשקול את חומרת המעשים, את השיטתיות שבביצועם ואת משכמם.

במעשיהם פגעו הנאשמים בקופה הציבורית ובערך השיוויון בנשיאה בנטל המס. באופן עקיף פגעו בכיסם של האזרחים.

בית המשפט העליון עמד בפסיקתו על כך שעבירות המס הפכו לרעה חולה בחברתנו, וכי לפיכך יש מקום ליתן בענישה משקל לפן ההרתעתי על פני נסיבותיו האישיות ומצוקתו של העברין. כן עמד בית המשפט העליון על כך שמאחר שעסקינן בעבירות בהן מקווה העברין להפיק רווח כספי, הרי שיש מקום להטיל על העברין הן מאסר בפועל והן עיצום כספי (ר' ע"פ 6474/03 בענין יוסף מלכה, ורע"פ 74/13 בענין ניסים חלידו).

ברע"פ חלידו חזר בית המשפט גם על ההלכה לפיה ככלל בעבירות אלו אין להסתפק בהשתתף מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, ויש להטיל על העבריינים מאסר בפועל.

כן נפסק כי נוכח הקושי הרב שבחשיפת עבריינות המס יש להעניק משקל מיוחד להרתעת עבריינים אלו (ר' רע"פ 5906/12 בענין אברהם עזרא).

בהקשר זה יובהר כי פעמים רבות, כמו במקרה שבפניי, עסקינן בעבירות המבוצעות בתחכום, לאורך זמן ובהיקף כספי ניכר. מעשי עבירה אלו קלים לביצוע אך קשים לגילוי, ומצריכים התחקות אחר מבצעייהן, שכן רשויות המס אינן בודקות כל חשבונית המוגשת לניכוי. על כן גובר הצורך בהרתעה כאשר נתפסים מבצעי עבירות אלו.

כן יש להתחשב בעובדה שלצד כל אחת מהעבירות בהן הורשעו הנאשמים קבע המחוקק עונש מאסר מקסימלי בן 5 שנים, ואת כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) בחוק העונשין.

ואכן, בחינת הפסיקה מלמדת כי בנסיבות הדומות למעשים שבפניי הוטלו על נאשמים מאסרים של ממש:

ברע"פ 7851/13 בעניין חדר עודה, נידון עניינו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת הראיות בניכוי חשבוניות מס בסך של כ-500,000 ₪, ללא דיווח לרשויות המס. הנאשם נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל. בהמשך שילם את קרן הקנס שהושת עליו והסכים כי יעשה שימוש על ידי המדינה בכ-320,000 ₪ אשר הופקדו על ידו במסגרת הליך אזרחי. בית המשפט קבע כי יש מקום להתחשב בהסרת המחדל אף אם זה לא הוסר במלואו, אולם ציין כי הסרת המחדל אינה מהווה תחליף לענישה ואינה ערובה לכך שלא יוטל על עבריו המס עונש מאסר בפועל. בנסיבות המתוארות, התקבל באופן חלקי ערעורו של הנאשם ועונש המאסר בפועל הועמד על 15 חודשים.

ברע"פ 7830/11 בעניין משה אלחדד, הורשע המבקש בעבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע וסיוע לקבלת דבר במרמה, ולאחר מתן הכרעת הדין צירף כתב אישום במסגרתו הודה בהספקת 11 חשבוניות מס כוזבות בסך של מעל 1,100,000 ₪. הנאשם נידון עקב כך ל-6 חודשי מאסר בריצוי בעבודות שירות.

מגזר דין זה, אשר הוגש על ידי ב"כ הנאשם על מנת לתמוך את עתירתו העונשית, עולה כי אם תיגזר גזירה שווה בין אותו עניין לבין הנאשם שבפניי, הרי שנוכח סכום החשבוניות שבעניינו, שהינו פי שלושה מסכום החשבוניות בעניינו של אלחדד, יש מקום להטיל על הנאשם שבפניי עונש חמור באופן משמעותי מזה שהוטל על אלחדד, וזאת אף בטרם שקילת העובדה כי אלחדד נטל אחריות על מעשיו והורשע כאמור בהתאם להודאתו.

ברע"פ 6205/08 בעניין רוברט הרמן, הודה המבקש בשימוש בחשבוניות פיקטיביות לשם קיזוז מס תשומות בסך של כ-207,000 ₪ תוך שימוש ב-18 חשבוניות פיקטיביות שהסתכמו בכ-1,400,000 ₪. הנאשם נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 60,000 ₪. בית המשפט המחוזי העמיד את עונש המאסר בפועל על 15 חודשים תוך התחשבות במצבם הרפואי של הנאשם ואשתו, ובקשת רשות הערעור נדחתה.

ברע"פ 7779/15 בעניין דניאל כץ, נידון עניינה של חברה אשר ניכתה כ-1,500,000 ₪ מס על סמך חשבוניות פיקטיביות. הנאשם הורשע על פי הודאתו ונידון ל-20 חודשי מאסר בפועל ולקנס בסך 30,000 ₪. החברה נידונה ל-100,000 ₪ קנס. בקשתו של המבקש נדחתה.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 27727-02-14 בעניין פנחס אדדי, נידון עניינו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בהוצאת 13 חשבוניות פיקטיביות בסכום של כ-1,800,000 ₪, כאשר סכום המס הגלום בהן הינו 251,000 ₪. באותו עניין נידון הנאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, ובהמלצת בית המשפט חזר בו המערער מהערעור בכל הנוגע לעונש המאסר.

כאמור לעיל, עבריינות המס הינה מתוחכמת, וקשה לגילוי ולהוכחה. על כן מתחשבים בתי המשפט בנאשמים אשר מודים בביצוע עבירות אלו, שכן נוסף על ההכאה על חטא וקבלת האחריות, קיימת משמעות נוספת בעבירות אלו לחיסכון בזמן השיפוטי ולהיעדר הצורך בהבאת הראיות. מפסקי הדין אותם הגיש ב"כ הנאשמים לעיוני יש כדי ללמד על הענישה הראויה כאשר הנאשמים אינם מודים, ולא מתקיימים בעניינם נסיבות יוצאות דופן. כך, **ברע"פ (מחוזי ת"א) 70754/07 בעניין מרדכי לוי,** הרי שאף שסכום המס שנוכה באמצעות חשבוניות פיקטיביות היה בסך כ-460,000 ₪, קרי דומה למקרה שבפניי, התחשב בית המשפט בכך שהנאשם הודה בכתב האישום, ובכך שהיה כבן 80 וסבל מחוללים שונים. חרף זאת, נידון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל בשל חוסר יכולת לרצות עבודות שירות, ולעונשים נלווים. גם **ברע"פ (מחוזי ת"א) 70078/08 בעניין "רפלקס מחסני אופנה בע"מ"** הודה הנאשם בעבירות מס בסכום של כ-537,000 ₪ מס תשומות ונידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי עמד על כך

שהנאשם הודה בכתב האישום ועל נסיבות חייו אשר כללו מחלה קשה של בתו והתמוטטות כלכלית, ובגין כך דחה את ערעור המדינה.

נוכח האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את נסיבות המקרה שבפניי, את הערכים שנפגעו ואת מדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הינו החל במספר חודשי מאסר וכלה ב-18 חודשי מאסר. אשר לקנס, הרי שזהו חלק בלתי נפרד מהעונש בגין עבריינות כלכלית, ועליו לבטא את ההיקף הכספי של המעשים. אף על הנאשמת, אשר עודנה חברה פעילה יש מקום להטלת קנס, בהתחשב בכך שמטרת ביצוע עבירות המס הינה ככלל לשם בצע כסף.

בגזירת העונש בתחומי המתחם יש להתחשב בכך שהנאשמים לא נטלו אחריות על מעשיהם, והורשעו לאחר הבאת הראיות.

אף בנותני הדעת לעדי האופי שהעידו לטובת הנאשם ולנסיבותיו האישיות, הרי שאיני סבורה כי ראוי להקל עם נאשם אשר חרף היותו כיום איש ציבור פעל על מנת לרמות את אוצר המדינה בצורה שיטתית כפי שנקבע במסגרת הכרעת הדין.

כאמור לעיל, הלכה פסוקה היא כי הדרך להתגבר על תופעת השימוש בחשבוניות פיקטיביות היא באמצעות ענישה ממשית, וכי אף שפעמים רבות המורשעים בביצוע עבירות אלו הם נאשמים נעדרי עבר פלילי, יש ליתן משקל רב לאינטרס הציבורי ולהעדיפו על פני נסיבותיו האישיות של העבריין, אשר במקרה שבפניי כלל אינן חריגות.

בענייננו יש לשקול את חומרת המעשים, את השיטתיות שבביצועם ואת משכך. משכך, נסוגים שיקוליו האישיים של הנאשם מפני האינטרס הציבורי.

באשר לחלוק הזמן ממועד ביצוע העבירות, הרי שנפסק כי כאשר מבוצעות עבירות מס מתוככמות באופן הכולל שימוש בחברות קש ובמצגי שווא, המטרה הינה בין היתר לטשטש את העקבות, וכפועל יוצא מכך לא מתגלות העבירות בסמוך לביצוען (ר' ע"פ (מחוזי מרכז) 40738-06-15 בעניין מאיר בן שבת).

עוד יש להתחשב בכך שעד היום, חרף חלוק מספר שנים מאז ביצוע המעשים, לא הסירו הנאשמים את מחדליהם, כאשר הסרת המחדל הוכרה בפסיקה כנסיבה לקולא המבטאת את ההכרה בביצוע המעשה ונטילת אחריות.

בהקשר זה יוזכר כי פסיקת בית המשפט העליון מלמדת כי אף כאשר מוסרים המחדלים הרי שאין בכך כדי להימנע מהשתת מאסר בפועל (רע"פ 2638/13 בעניין אלי עובדיה). בענייננו נכון הדבר ביתר שאת, כאשר התשלום הבודד אותו שילמו הנאשמים עד הטיעונים לעונש הינו תשלום שאין לכנותו אלא כתשלום סמלי בלבד.

אשר לטיעוני ב"כ הנאשמים בכל הנוגע לכוונת הנאשמים להסיר את המחדל, הרי שמבלי להכריע בסוגיה האם על הנאשמים לשלם את כפל המס כעמדת מע"מ, או שמא רק את קרן המס, יובהר כי אין חולק שהנאשמים לא שילמו אף את קרן המס אשר עומדת על מעל 400,000 ₪, וכי רק יומיים לפני מועד הטיעונים לעונש, שילמו 10,000 ₪ בלבד.

מתוך סכום זה. על כן, אין בידי לראות בעצם התשלום ששולם משום פעולה משמעותית לקראת הסרת המחדל, שכן אף אם היה על הנאשמים לשלם את קרן המס בלבד הרי שהסכום ששולם זניח ביחס לקרן המס.

יצוין כי במסגרת השיקולים בעת גזירת הדין שיווייתי לנגד עיניי גם את גזר הדין אשר הוטל על שותפו של הנאשם, אברהם ג'אברין, הגם שהצדדים לא היפנו לגזר הדין אשר הוגש במהלך הבאת הראיות. ג'אברין נידון בגין ארועים מרובים מאלה בגינם נותן הנאשם שבפניי את הדין, והורשע בניכוי של כמעט מליון ₪. על ג'אברין הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל, אשר הופחתו בערעור ל-30 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 200,000 ₪ (ר' ת"פ (שלום ירושלים 43444-01-12 וע"פ (מחוזי ירושלים) 40393-11-12).

נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ובלבד שלא יעבור עבירה בה הורשע.
- ג. 30,000 ₪ קנס או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.5.16 ובכל 1 לחודש שאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, יעמוד הקנס כולו לפרעון מיידי.

הנאשמת תשלם קנס בסך 60,000 ₪ עד ליום 1.9.16.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ו, 10 אפריל 2016, בנוכחות הצדדים.